

скрипочкою попросив. От дівчатам голі, поклонились музиці і пішли до гурту.

А ну горлиці (назва танцю)! гукнув з кучі (з кущи) Денне Декапенко, ротовкав (розтрутив) кулачам, потяг до себе з кучі Пазьку Левусівну і став за нею, і дожидаєть ся, поки почастують музику. Розставив ноги, у бокі узявсь, шанка висока, із сїрих смушків, з червошим сукняшим верхом, на бік йому похилилась, усами поморгує, на веїх погляда і приговорює: »Одже узяв ся танцювати, та може і не вмію! Повчитись було у кривого хоми, що на деревяниці ходить«. Як се почувли люди так і зареготались. Кузьма, такий старий коровай, той і каже: »Оттак! от той навчить добре, сам ходячи на одній позі. А Юхим Перепелиця сміявсь-сміявсь, аж йому сльози потекли, таї каже: Отсей не вигад! Ну вже так«!... А Денне стоїть наче і не він і не всміхнеть ся.

Напившись горілки, музика вчистила горлиці. Як же розходивсь наш Денне, так що батечки! Там його морока зна, як то мудро тогді танцював! Як же вдряв на присядку, так ногами до землі не доторкнеть ся, то повзе на вколїшки, то через голову перекинеть ся, скокне, у долоїї плесне, свисне, що аж ув ухах залящить, та виять в бокі, та тронака-тропака, що аж земля гуде; а там стане викидувти ногами, неначе вони йому повилонлювані; а далі підскочить, та виять на присядку, та около Пазьки так кругом і весть ся, та приговорює:

Ой дівчина горлиця,
До козака горнеть ся:

А козак, як орел,
Як побачив, так і вмер...

Добре було Денисови так бришкати (брикати) без Василя; а той би його заткнув у пояс, чи у танцях, чи так у речах або в молодечтві, бо він собі був на те